

FÜGGETLEN HAJDUSÁG.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ES SZÉPIRODALMI LAP.

Előfizetési árak:

egész évre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
Egyes szám ára 30 fillér.

Felelős szerkesztő: BOR JÁNOS.

Kiadótulajdonos: BORBÉLY SAMU.

Megjelenik hetenként egyszer, vasárnap reggel.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

I. Vasut-utca 306.

Harcéri és külpolitikai események.

Hindenburg és Ludendorf a napokban nyilatkoztak az entente csapatok legutóbbi győzelméről, a német csapatok visszavonulásáról. Nyíltan bevallották, hogy a németek ez alkalommal a tulerő elől kénytelenek voltak meghátrálni. Veszteségeiket sem titkolták. Nyilatkozatuk természetesen nem volt most annyira harcias, sőt a német császár sem beszél győzelemről, csak arról, hogy a német birodalom sértetlensége érdekében kell folytatni az önvédelmi harcot. Ellenfeleink ellenben, főleg az angolok, amerikaiak, franciák, olaszok tombolnak örömmükben és már kezükben látják a biztos győzelem pálmáját. Bizonyos, hogy az Egyesült Államokból eddig másfél millió katona jött át a francia harctérre és még további három millió van előjegyzésbe véve. Egy újabb törvényjavaslat újabb 3 millióval fogja szaporítani a létszámot. Amerika friss emberanyagával, kifogyhatlan természeti kincseivel, technikai vívmányával nagyban hozzájárult a legyengült angol francia csapatok felrészítéséhez és a háboru meghosszabbításához.

Amiens és Reims között, de különösen az Avre és Ancre folyók között újból nagy offenzívát indított az entente. E két folyó között az ellenség a német állásokba is benyomult. A harc még eldöntetlen, de nagyon elkeseretten folyik. Albániában fontosabb esemény nem történt. Annál nagyobb a zűrzavar a [roppant kiterjedésű Oroszországban. Alapjában van megrendülve ennek a birodalomnak létalapja.

Hellferich moszkvai német nagy követ sürgősen Berlinbe és onnan a német nagy főhadiszállásra utazott. Közben a németek csapatbiztosító osztagaikat Vitebeszk és Szmolenszk orosz városokig tolták előre. Németország egyáltalán nem óhajt az orosz birodalom belügyeibe avatkozni, azonban létérdekei védelmére megfelelő intézkedéseket tesz.

Lloyd George angol miniszterelnök ismét nyilatkozott. Németország elleni gyűlölet vezette minden szavát.

Francia óhajok.

A béke legnagyobb akadályát tudvalevőleg Elzász-Lotharingia, melynek visszaszerzése Franciaország negyven évvel tovább várt. Most, hogy a kérdés eldöntésére alkalom nyílt, nem képes lemondani régi óhajáról, annál kevésbé, mert hasonló alkalomra — ha most lemond — Isten tudja meddig várhatna még. S bárha igaz, hogy a háboru főszereplői Németország és Anglia, mégis bizonyos, hogy Franciaország hiu vágya áll első sorban a béke útjába és ezt az akadályt csak ellenállhatatlan kényszerítő okok hátrithatják el.

Aligha tévedünk, ha feltesszük, hogy a megértés rövidesen lehetővé válnék, melyet Franciaország beleegyezik az elzász-lotharingiai kérdés kikapcsolásába. A béke súlypontja tehát Franciaország és ezért a franciák hangulata nekünk nem lehet közömbös.

Ez a hangulat pedig az utóbbi időkben nagy hullámszámú volt alávetve. Párisi lapokból megtudjuk, hogy a franciák offenzívájuk megkezdésekor erősen bizakodtak a döntő győzelemben, időközben azonban mámoruk elillant, keserű kijózanodásnak engedett helyet.

Foch tábornok első sikerei után a könnyen hevülő franciák lelkesedése nem ismert határt és az egész nép örömmámorban uszott, abban a hitben, hogy hadihelyzetében beállt a várva-várt kedvező fordulat. Látták már menekülni a németeket a frontokból és bizakodó örömmel fogad az örvényesek üdvözléseit a második marnei csodához, amelyet Joffre 1914-iki hőstetteinél is többre becsülték.

A sikernek ijétén felfúvása, a remények túlzása időközben már megbosszulta magát, ma már tudja Páris s vele együtt egész Franciaország, hogy várakozásaiban csalódott. Minél nagyobb volt eleinte az ujjongás, annál inkább kényserültek később a kormány lapjai bevallani az igazságot. Siettek a franciák akcióját és a németek védekezését más szinben tüntetni fel. Megállapítják, hogy a németek még rendkívül nagy tartalékok fölött rendelkeznek és hogy az áttörés — lehetetlen lévén — tervbe sem volt véve: az offenzíva célja szerintök nem volt egyéb, mint a maguk védelmét megkönnyíteni. S a párisi katonai kritikusok találják, hol fognak újabb támadni — a németek?

A németek pedig még mindig francia földön állanak és Strassburg csak oly messze van Páristól, mint a francia offenzíva előtt volt. Ezt nem tagadhatják a franciák, innen a lehangozóságuk.

Hátha ez az elkedveltenedés végre mégis csak rést üt a törhetetlennek látszó háborus dacon!

A telhetetlen háboru.

A központi hatalmak épp úgy biznak a véggyőzelemben, mint az antántállamok. Kétségtelen, hogy a mi bizalmunk indokoltabb, mert katonai helyzetünk, a mindkét részről hozott hallatlan áldozatok után, sokkal kedvezőbb. A háborut minden fronton az ellenség országában viseljük és beelőnk nagy területeket tartunk elfoglalva. Nincsen annyi tartaléka az antántnak emberben és értékekben, mint amennyire annak kiküzdésére szüksége volna, hogy visszaállítsa a helyzetet, melyben a háboru kitörése után volt, amikor nagy garral hirdette, hogy bekerít és pozdörjává zuz bennünket.

Azóta a bekerítési politika csödbe került. Nem tagadható ugyan, hogy az ellenség tengeri hatalma következtében a front mögötti lakosságunk sokféle kemény próbának van kitéve, de az angol hadviselésnek az a reménye, hogy a polgári lakosságra gyakorolt embertelen nyomásával frontjainkat szótmorzsolja, aligha fog sikert aratni.

A világháboruból most amerikai-angol-német párvialad lett. Bármily fontosak egymagukban véve a többi frontok, az általános helyzetben a nyugati front főlényes fontossága mellett csak alárendeltebb szerep jut nekik. Nyugaton az ellenséges szövetség bizalmát most inkább, mint valaha, a szám feleségázásába veti. Reménye: harcosai számának, óriási löszerkészletei, Amerika segítségének ereje. Ha a tengerentúlról szállított első millió katona nem hozza meg a győzelmet, úgy azt a második, a harmadik vagy az ötödik millió fogja kiküzdni, ezt reméli.

S most, az ötödik háborus eszlenében a német haderő, mely szövetségeseinek a fenyegettetés idejében oly értékes segítséget nyújtott, szinte megfoghatatlanul nagy erőfeszítéssel állja a harcot a főfronton a földkerekség leghatalmasabb államainak a világ minden tájáról toborozott hadseregmillióival szemben. S az antánt, számbeli fölénye dacára, ma is csak úgy retteg a német ellenség rajtaütésétől, mint annakelőtte és éppenséggel nem biztos a dolgában. S féltelme alapos, mert hiszen

még akkor, amikor az orosz gőzhenger segítette, megtanulhatta, hogy a szám egymaga nem biztosítja a sikert.

Fájdalom, a vérrrel szerzett tanulságon még mindig nem akar okulni, nem nyugszik addig, míg újabb véráradat árán meg nem tanulja, hogy ezt a nagy háborút fegyverrel ugyan még időtlen ideig folytatni, de fegyverrel befejezni nem lehet.

Csak ha erről a most már megingathatlan igazságról meg fognak győződni antánték lehet, reménye az ezer meg ezer sebből vérző emberiségnek a békére. S ez a meggyőződés — ha most, ha később — biztosan meg fog érlelődni bennük.

Az addig hiába elpocsékol, értékükben fel sem becsülhető emberéletek elvesztéséért a felelősség azokra fog hárulni, akik ezt a világveszedelmet okatlanul felidéztek és még ennél is okatlanabbul folytatták addig, míg az egész, hosszú esztendőig tartó emberkinzás eredményeként a már említett tanulság fog az antánpolitikusok koponyáiban leszűrődni.

A gyehenna tüze nem perzselhet forróbban, mint a hogyan ez az emberi elviselhetőképességet messze meghaladó felelősség fogja égetni sőtét lelküket.

Nincsen nagyobb büntetés annál, mint amelyet a bűn magában hord. Böven lesz belőle részük azoknak, akiknek lelkén a háboru telhetetlenségének bűne szárad.

A 39-esek Hadi Albuma.

Emlékezhetnek rá olvasóink, hogy f. év február havában jött első híre annak, hogy a cs. és kir. 39-ik gyalogezred — melyben oly sok szoboszlói lakos szolgált és szolgált — egy háborus emlékkönyvet fog kiadni Hadi Album címen. Ebbe a könyvbe belekerül az ezred háborus története írásban és képen, belekerül minden elesett, eltűnt és kitüntetett 39-es neve. Belekerül a pótzászlóalj háborus működése és az ezred otthonának, Debrecennek és környékének — így Hajduszoboszlónak is — a háboru alatt hozott nemes szívű áldozata, ami elsősorban a sebesültek ápolásában, azután meg az elesett hősök özvegyeinek és árváinak felsegítésében nyilvánult.

Hü képe lesz a 39-esek Hadi Albuma az ezrednek és az ezred otthonának.

Amint az Album szerkesztőségétől értesülünk, a munka már annyira előrehaladt, hogy nemsokára nyomdába kerül. Hajduszoboszlóról is sok elesett és sok kitüntetett 39-es arcképe lesz benne. Akik beküldték az arcképet a Hadi Album szerkesztőségének, azok tudták jól, hogy hozzátartozóik, illetve ők maguk képen is meg lesznek örökítve a 39-esek Hadi Albumában. De meg lesznek örökítve sokan, akiknek hozzátartozói nem is tudják, hogy fiuk, vagy férjük belekerül az Albumba. Ezeknek névsora ki lesz függesztve a város házában és azokon a helyeken, ahol elő lehet jegyezni a 39-esek Hadi Albumára. Ezeket ez év május havában fényképeztette le az Album szerkesztője kint a fronton a 39-ik, illetve 139-ik ezrednél.

Az Albumra már elő lehet fizetni. Amint értesülünk Szoboszló város vezetősége készséggel támogatja a 39-esek ezen

szép munkáját és arra törekszik, hogy aki 39-es volt vagy ma az, az szerezzék is meg ezt a szépnek ígérkező művet, melyben négy esztendő öröme és fájdalma, dicsősége és szenvedése lesz benne, mely 10,000 kitüntetett 39-es nevet hozza, melyben 3000 harminckilences arcképe lesz benne.

Az Album kiadásából származó jövedelem a 39-ik gyalogezred Özvegy és Árvaalapjára jut. A háborunak ezek az áldozatai, az özvegyek és árvák! Ezeket segíteni a mi kötelességünk. Akkor mikor az elesett férjéről és apákról kegyelettel emlékezünk meg, mikor azok neveit feljegyezzük, hogy az utókor is tisztelettel említsse, akkor gondoskodnunk kell arról is, hogy azok a gyermekek, kiket apjuk már nem taníthat, hogy azok is kellő és illő nevelésben részesüljenek.

Hogy a 39-esek Özvegyei és Árvaalapját ezáltal is gyarapíthassuk a Hadi Album szerkesztősége az Albummal kapcsolatban gyűjtést indít ezen alpra. Egy fejezet lesz az Albumba, melynek ez lesz a címe; A jótékony aranykönyvből. (A 39-ik gyalogezred nemesszívű barátai). Ebben a fejezetben meg lesz örökítve mindenkinek a neve, foglalkozása és lakhelye, aki a 39-esek Özvegy és Árvaalapjára legalább 100 koronát adományoz. Azonkívül megteszi az Album szerkesztősége azt is, hogy ezen adományozóknak egy Hadi Albumot juttat. Mily szép, mily magasztos érzés lesz majd egyszer a béke boldog napjaiban e fejezetet olvasni! A harcokból visszatérő 39-es katonák ott fogja látni mindazoknak nevét, kik az özvegyeket és árvákat gyámoltatták! Látni fogja, hogy kik voltak azok, kik vagyonuknak megfelelőleg segítettek e segítségre szorulókat! Meg vagyunk győződve róla, hogy Hajduszoboszló közönsége nagy számban fog szerepelni ezen fejezetben.

Azok, akik nincsenek olyan körülmények közt, hogy adománnyal is hozzájárulhatnának az ezred Özvegy és Árvaalapjához, azok legalább az Albumot rendeljék meg. Ára előre kifezetve 40 korona, utánvétellel 60 korona. A mai pénzűség mellett a 40 korona igazán kicsi összeg, azért nem drágább, hogy mindenkinek a legszegényebb is megrendelhesse.

Gyönyörű emléke lesz e mű a mai nemzedéknek, drága ereklyéje egy későbbi utókorának.

Kényszer többtermelés.

Wekerle Sándor miniszterelnök a képviselőház egyik ülésén a többek között azt a kijelentést tette, hogy a birtokpolitikai javaslatok keretében a többtermelés irányításáról is gondoskodni kíván és hogy a kormány bizonyos kényszerítő eszközök igénybevételét tervezi a gazdálkodás helyes irányítása szempontjából.

Nem tudjuk, hogy a miniszterelnök ur mit ért a kényszerítő eszközök igénybevétele alatt. Talán azt, hogy megakarja határozni; milyen arányban termeljenek a gazdák kenyérmagvakat, ipari és kereskedelmi növényeket. Ez pedig nem jelentene mást, mint azt, hogy a gazdák és a mezőgazdasági termelés a nagyipari üzemekkel egyenlő elbánás alá vonatnak. Az ilyen gazdálkodás azonban gyakorlatilag kivihetetlen és ilyen terv ellen a gazdák minden erejükkel tiltakoznak.

A mezőgazdasági üzem termelése nem szabályozható úgy, mint az ipari üzemé, ahol az egységesen előállított iparcikre nézve egységes termelési kényszerrendszabályok bizonyos fokig akadály nélkül alkalmazhatók. A helyzet más a mezőgazdaságban. Itt számításba kell venni az ország különböző részeinek különböző időjárási viszonyait, közlekedési és terményértékesítési erőfeltételeit, a kézi- és igaerő különféslegét, a gazdáknak gépekkel való felszerelését, a rendelkezésre álló trágya mennyiségét, a munkáslétszámot, stb.

A magyar mezőgazdák számtalanszor hangoztatták panaszukat a rekvirálás brutális lefolytatása, a gazdaság viteléhez szükséges ipari cikkek uzsora ára, a szarvasmarhaállomány nagy részének rekvirálása folytán beállt trágya hiány stb. miatt. Felpanaszolták a munkás hiányt, a túl magas napszámot, a kedvező időjárás és kíméletet követeltek, egyenlő elbánást, amelyet azonban sohasem kaptak meg. És most ráadásul a miniszterelnök kényszerítő intézkedéseket helyez kilátásba a többtermelés fokozása érdekében.

Ismételjük, hogy ez a gyakorlatban keresztülvihetetlen. Többtermelésről alig lehet szó legfeljebb a termés eddigi színvonalának fentartásáról, amelyhez azonban a kormánynak is segítő kezdet kell nyújtania, különben a mezőgazdasági termelés csődbe kerül. A mai munkás viszonyok megjavítását, az igaerő hiányának pótlását, a gépekben mutatkozó hiány pótlását, a szén és benzin beszerzésének nehézségeit, a mezőgazdasági termeléshez szükséges ipari cikkekkel üzött létktelen uzsora leírását és hogyan kell a kormánynak „kényszerítő intézkedésekkel” megakadályozni, ha azt akarja, hogy a termelés eddigi rendje maradjon meg és ne azon gondolkodjék, miként fokozza a többtermelést és hogyan nyomorítja meg jobban a gazdát.

A többtermelés fokozása a háboru utáni gazdálkodás feladata. E gazdálkodás irányításának egyedüli hivatott és illetékes szerve pedig a Serényi Béla gróf földművelésügyi miniszter által is megígért törvényes mezőgazdasági érdekképviselet. A mezőgazdasági kamarák mielőbbi megalkotásával a kormány az országnak és a magyar mezőgazdaságnak nagy szolgálatokat tehet. De a termésnek szabályok közé való szorítása nem segítő elő, hanem megakasztaná a többtermelést. A kormány gondoskodjék a mezőgazdasági üzem terhelnek csökkentéséről és a gazdasági szabadság fokozatos helyreállításáról. Adja meg a gazdáknak a szabad mozgást, mert csak így tartható fenn a termelés eddigi menete.

A jövő évi gabonaárak.

A múlt év folyamán is sok szó esett arról, hogy a gabonaárakat a gazdasági év kezdete előtt meg kell állapítani. A gazdák országszerte kéri a jövő évi termésárak sürgős megállapítását, mert már most, az aratás után kell mindenintézkedést megtenni, hogy milyen terményt vessenek akár ősszel, akár tavasszal, mert a talaj előkészítéséről gondoskodni kell. Ha az ország sok kenyérmagtermést akar, így gondolkodnak a gazdák, akkor a termelési költségekkel arányosan kell a gabonaárakat

megállapítani, mert csak így lehet várni a gazdától, hogy gabonával bevetett területeiket redukálni nem fogják.

A gazdaközönség évről-évre amellett nyilatkozott, hogy a gabona árak megzabása a legszorosabb junktimban kell, hogy történjenek az iparcikkek árszabásával, vagyis a termelés nélkülözhetetlen eszközeinek árát, ugyancsak a munkabéreket kellene egyidejűen szabályozni, különben a mezőgazdasági termények árának egyoldalú megzabása a termelési költségek szabad emelkedése mellett igazságtalanságra vezet. A mezőgazdasági termények jövőbeli árának megzabása tehát szorosan összefügg azzal a kérdéssel, hogy a kormány által kilátásba helyezett iparcikkek árszabása milyen mértékben, milyen ütemben és milyen eredménnyel fog megtörténni.

A mezőgazdasági érdekeltség a háboru eleje óta azt követelte, hogy a terményárak megzabása oly időpontban következék be, amikor a gazda még számot vehet a következő gazdasági évre vonatkozóan az egyes termelési ágak kínzó jövedelmezőségével és ahhoz alkalmazkodhatik. A mezőgazdasági érdekeltség e kívánalmait abban élehetne összefoglalni, hogy egy felől a termelésre buzdító, másrészt a termelés jövedelmezőségét hosszabb időszakra biztosító árpolitikát követel.

A mezőgazdasági termények árának megzabására nézve a gazdaköröknek mindig az volt a teljesen jogos és méltányos álláspontja, hogy a terményárakban a termelési költségek fedezetet találjanak, nem volt hajlandó szakítani az eddigi rekvizitációs rendszerrel; és nem volt hajlandó belemeenni abba, hogy a hadsereg és az ellátatlanok szükségletének fedezésére való kontingensen felüli terménymennyiség forgalma szabaddá téessék. A jövőre nézve ez az eszme kellő biztosítékok mellett — mindenesetre megfontolandó és a gyakorlati megvalósításra nézve előkészítendő volna. Az egyes vármegyékre nézve a vetési statisztika figyelembe vételével már a nyár végén vagy ősz legelején arányosan kiróhatja a kormány az általuk feltételezett beszolgáltatandó gabonakontingenst és ugyanakkor megállapítja a házi és gazdasági szükségletre visszatartható terménykvótákat is.

A mi a jövő évi gabonaárak szám szerű magasságát illeti, álláspontunk az, hogy a termelési költségeket fedezték, tehát a termelési költségek (munkabér, termelési eszközök, ipari cikkek) áremelkedésének hatályos intézkedéssel gátat vetni nem sikerül, akkor a mezőgazdasági termények határának jelentékeny további emelésre volna szükség. Hozzátehetjük, hogy a mezőgazdaság sokkal szívesebben látja mérsékelt emelkedő de a termelési költségek bizonyos nyugvópontra jutattása folytán állandóknak ígérkező árakat, mint hogyha esetleg nagyobb mértékben emelődik a gabonaárakat, de egyidejűen viszont kétszer, háromszor, tízszer olyan árban szöktetnék fel azoknak a cikkeknek árát, amelyekre a gazdaközönségnek szüksége van.

Elsőjlesztett hajó óriások.

A háboru első felét arra használta a demokratikus Amerika, hogy az antantnak uzsorás szállítója legyen. Az így kere-

sett milliárdokat azután odaadta az antantnak kölcsön.

De hogy mindezzel is az antant győzni nem tudott, végül fejest ugrott az amerikai bajnok az európai verőceánba és most lélekszakadva, kipirult arccal és kidülledt szemekkel leli a híreket.

Nos, a hírek jönnek is. A justitia csoda hajót, az uszó várost, mely képes volt egy fordulóval egy-egy hadosztályt átszállítani Európába, ezt a kétszáznegyven méter hosszú óriást, melyet egyébként Hollandiától tulajdonítottak el, a német buvárhajó utána küldötte a tenger fenekére a Cunardék Kárpátiájának, mely valamikor a mi kivándorlóinkat szállította Amerikának.

Es jó más hír is

A francia harctéren a mostani rémcsla folyamán német gránátüz elsöpört a földszinéről egy egész délceg amerikai lovasdandárt. Hej, nem ilyen hírekért jöhög Newyork! De Európa ilyeneket küld neki. Ide szállítja négeri fölőslégét a harctér mézárszékére. De a hadisten előtt egy a fekete és a fehér ember. Es átok, sóhaj, uyögés és halálhörgés száll át a nyugati szelek szárnyán Európából Amerikába.

Wilson nr újabb ultimátumos nyilatkozataiban már benne rezeg az a sejtélem hogy jobb lett volna megmaradni a háboru üzleti részénél. De már késő. Már Wilson se tud mást mondani, mint a véres kezű Macbeth óta minden zsarnok: Gázoljunk a vérben tovább!

HIREINK.

— A ref. templomban ma délelőtt Demjén Ferenc lelkész predikál.

— Rásó István alispán helyettes, vármegyei főjegyző a terményárvételi bizottság működését tegnap felülvizsgálta és a bizottság elnöke Szécsy Miklós igazgató előtt a teljesített lelkiismeretes munkálatokért teljes elismerését fejezte ki.

— A városi közellátási hivatal részére a városi tanács az Adler házat bérelte ki, ahol magtár és pince áll rendelkezésre. Addig is a Gazdakörben és a Hajdumegyei Takarékpénztár botihelyiségében lesz ideiglenesen elhelyezve a hivatal, mert a városházánál nincsenek megfelelő rendelkezésre álló helyiségek. Olyan termelők, akik már elcsépeltek, de még nem számoltak el terményeiről, vagy feleslegüket a Haditerményhez be nem szállították, örlési tanusítványt nem kaphatnak.

— Kiténtetés. Grósz Péter 39. gy. o. tart egészségügyi hadnagyot a király a koronás aranyéremkeresztel tüntette ki az ellenséggel szemben tanusított kiváló szolgálatáért.

— Kinevezés. Alfonyi Zoltán honvéd hadapródjelölt őrmester a honvédelmi miniszter gazdasági tiszthelyettesé nevezte ki a 2-dik honvéd huszárezredhez a tényleges állományban.

— Az osztrák gyermekek vasárnap délután 5 órakor érkeztek meg városunkba, fogadásukra dr. Fekete László polgármester vezetésével az egyházak lelkészei a nőgyógyászati és a városi tanács tagjai jelentek meg. 329 gyermek jött. A lelkes fogadtatás minden tekintetben meglepte kis vendégeinket. A gyermekek elhelyezését a rendező bizottság nagy körültekint-

téssel végezte. Csak néhány esetben kellett újabb intézkedést tenni, a többi gyermekek jól érezi magát városunk falai között.

— Halálos baleset. L. Nagy János 45 éves helybeli gazdálkodó, rokkant katona aug. 1-jén a buza kereszték behordásával foglalatokodott a tanyájánál, ámde a rakott szekér tetejéről véletlenül lecsúszott és a lovak közé esett. A mozgásban levő kocsi kerekei keresztül mentek a testen s olyan súlyos sérüléseket ejtettek rajta, hogy pár napi kínos szenvedés után meghalt. A megboldogult tagja volt a városi képviselő testületnek. Czeglédy József közbirtokossági elnök a megboldogultban anyáról való testvérét vészitette el. Temetése vasárnap délután ment végbe általános részvét mellett.

— Az ellátatlanok és a részben ellátottak névjegyzékét a városi közellátási hivatal újból átdolgozza és pontosan megállapítja. Jelentkezés rendje: I. tized aug. 14, 15. II. tized 16, 16. III. tized 18, 19. IV. tized 20, 21. V. tized és tanyák 22, 23. VI. tized 24, 25, 26. VII. tized 27, 28. Az elmaradtak aug. 29. 30. napján jelentkezhetnek. Saját érdekében jelentkeznek minden ellátatlan vagy részben ellátott. A kik arató, cséplőrészt kerestek, vagy eselérdbérben gabonát kaptak vagy kapnak, szinte jelentkezzenek a kitűzött időben. Városi közellátási hivatal.

— Tilos a vasut tetején utazni. Az utóbbi időben előfordult halálos vasuti balesetek nagyrésze a vasut tetején utazókat érte. Bizony sűrűn megesezt, hogy a zsúfolásig utasokkal telt kocsikban már nem volt hely és a hön várt szabadságra menő katona mégse akart a vasutról lemaradni. A szabadságos katona úgy segített magán, hogy egyszerűen felkapaszkodott a vasut tetejére s így akarta megtenni az utat hazáig. Csakhogy a vasut pályája hidak és táviródrótok sűrű huzalja alatt visz el, ami már nagyon sok halálos balesetnek volt okozója a vasut tetején gondatlanul ülő katonákra. Ezért most a hadügyminiszter rendeletben hagyta meg: figyelmeztessék a szabadságra utazó katonákat, hogy csak akkor szállhatnak vasutra, ha azon van ülőhely, ellenben szigorúan tilos a vasuti kocsik tetejére felkapaszkodni. Aki ennek ellenére a vasut tetején fogja, helyet azt nyomban le kell tartóztatni, ha pedig szabadságra akart utazni csapattestéhez kell bevonultatni.

— Sertésbizalmi engedélyeket csak aug. 31-dikéig ad ki a városi közellátási hivatal. 40 kilón felüli sovány sertéseket, ha hízalási engedéllyel nem lesznek ellátva, elkoboztat a hatóság minden ellenérték nyújtása nélkül.

— Felmentik a kádárokat. A várható kiváló szőlőtermésre és a nagy hordó hiányra való tekintettel a földművelésügyi miniszter rendeletet intézet a törvényhatóságokhoz, amely szerint a katonai szolgálatot teljesítő kádármentesek és kádársegédek november 30-ig felmenthetők, az eljárás ugyanaz, mint a mező gazdasági felmentéseknél.

— Ismét emelték a bőr árát. A hivatalos lap mai száma közli a kormány rendeletét, amellyel a nyers marha- és lóborékért, valamint a kész bőrökért követelhető legmagasabb árakat megállapítja s egyttal szabályozza az egyes bőrfajták gyártását is. Egy másik rendelet szabá-

lyozza a kormány marha, borju-, ló-, disznó-, szarvas-, őz- és zerge bőrök forgalmáhozatalának a feltételeit.

— Kulturember ma már nem tud ellenni könyvek nélkül. Milliós olvasótáborának tett szolgálatot a Pesti Hirlap, mindön Vilmos császár ut 78. sz. alatti palotájában megszervezte a „Pesti Hirlap könyvosztáját“, hogy úgy a Légrády Testvérek kiadványait, mint bármely más magyar könyvet a leggyorsabban és legolcsóbban megszerezhessék. Sőt ezenfelül könyv kereskedést nyitott a Pesti Hirlap a főváros legforgalmasabb helyén. Erzsébet-körut 1. sz. alatt is.

Hirdetmény.

Alulírott kir. közjegyző a Körner és Társai cég megbízásából közhírré teszi, hogy a hajduszoboszlói vasuti állomáson 118 m. mázsa szén 1918. évi augusztus hó 14 ik napján délután 3 és fél óraker a kereskedelmi törvény 347. §-a alapján nyilvános árverésen azonnali készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek el fog adni.

Hajduszoboszló, 1918. évi augusztus hó 10. napján.

Padrah Sándor
kir. közjegyző.

Kürthy János III. t. 41 számú házasság eladó.

Venni szándékozik a helyszínen értekezhetnek vasárnapi napokon a tulajdonossal.

Eladó

26 kat. hold bősörményi ut dűlőbeli tanya épületekkel ellátott szántóföld, továbbá egy jó forgalmu fűszer és vegyes üzleti helyiséggel bíró házasság a város legforgalmasabb helyén. Értekezni lehet Dr. Dajka Ambrus ügyvéd irodájában.

5399—109 1918. kgy.

Hirdetmény.

Közhírré teszem, hogy a Hajduszoboszló r. t. városban felállítandó közellátási hivatalról a városi képviselőtestület által alkotott szabályrendelet a városi főjegyzői hivatalban folyó évi aug. 5-től 20-ig közszemlére ki lesz téve, hol is azt az érdeklődők a hivatalos órák alatt megtekinthetik.

Hajduszoboszló, 1918. aug. 4.

Dr. Fekete László
polgármester.

5029—1918.

Árverési hirdetmény.

Hajduszoboszló város tulajdonát képező bika vendéglő és szálloda és pálinka kimerő az 1918 évi augusztus hó 25 én d. e. 11 óraker a városháza közgyűlési temében tartandó nyilvános árverésen az 1918 évi szeptember 15-től kezdődőleg 1 évi időre berbeadatik, kikiáltási ár 2100 korona. A kikiáltási ár 20%-a az árverés megkezdése előtt az árverés megtartásával megbízott dr. Dajka Ambrus városi tisztviselő kezéhez készpénzben vagy óvadék képes papírban leteendő. Az árverési feltételek a városi ügyésznél hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Hajduszoboszlón 1918 évi augusztus hó 9-én.

Városi tanács.

5513—1918.

Hirdetmény.

Hajdúvármegye gazdasági egyesület útján értesitem a közönséget, hogy a gazdasági egyesület a közönség részére a

szükségleteh mérten eredeti nemesített buzavetőmagvat fog beszerezni és kiosztani.

A vetőmag ára métermázsánként 100 K 30 f., 104 K 50 fillérig lesz megállapítva a feladó állomáson.

Felhivom a gazdaközönséget, hogy a kinek buza vetőmagra van szüksége, Dr. Erdős Kálmán tanácsnok urnál e hó 13-ig okvetlenül jelentkezék, mert a későbbi jelentkezések figyelembe nemlvétnek.

Hajduszoboszló, 1918. aug. 8-án.

Dr. Fekete,
polgármester.

Mézet, viaszt, sonkolyt keres megvételre a „M É H“

a magyar méhészek értékesítő szövetkezete Budapest, Frangepán-utca 33/h. Árajánlattal egyidőben minta is küldendő.

Méhészeti eszközökről árjegyzéket — méhészeti szaklapból mutatványszámot kívánatra ingyen és bérmentve küld a „Méh,“

Hirdetmény.

Tisztelettel tudatom a t. közönséget, hogy úgy mint eddig, mostan is a

tollat és bőrt

a legmagassabb napi árbán veszem, a miért is kérem b. pártfogását

Teljes tisztelettel

Fülöp Hermann

II. tized 143 szám.

Legujabb divatu
menyasszonyi és eljegyzési
ékszereket jutányosan

Megyei telefon 696

Halász Nándor

órák és ékszerésznél vásárolhatunk,

Debrecenben

a nagytakarék ujjalotájában.

Megyei telefon 696.

Veszek ócska aranyat és ezüstöt készpénzért a legmagasabb árbán!!